Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ignorantiā homīēz fuisse in duplici statu. Videlz
primo in statu nīē conditīē et cōgēnitis iustitiāe & post
modū sua culpa de rectū fuisse in statū miseriē
huius vite quē putabāt esse statū nīē originali
institute & mortē & miseriam huius vite simpli-
nō esse penam hominis sz iustū. & per consequēs
fuitām beatitudinē & vitā eternā nec credebāt.
nec sperabant. estimātes vtutē moralem posse
perducē homīēz ad huius vite qndā beatitudinē
que nec est vera nec perfecta nec eterna. ut patet
Aug. xiii. lib. de trinitate. Tao qī immutabilē
stante voluntate & proīto dei de restauradō
& complendo numō angelorz & perficienda
superna ciuitate ad consumatōm & decorem
suī & eternali duratū regni celorz nec cōt
lapsum homīēz reparī & reaptari ad illam
restauratōm & complectōm et consūmatōm
p fidēm p prius homīs ad iūctōm ad ciuitatē
& societatē & equalitē angelorz. Christo quot
rōmbus superius positis homo per se lapsus
nullomō per se potuit resurgē et reparī
Nec etiam potuit reparī in satisfactōne
p exhibita & completa. Nec paliq̄ puram
creaturā potuit satisfacē nel reparī sed p

Tractatus secūs

quia instēd vnūs satisfacere potuit aut debuit pro peccō hōis